

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/650/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314212014
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4314212014.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: B. C., M. XX.XX.XXXX, W. XX/XX, U. D., o zaplatenie 4 900,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 19,40 Eur, nezaplatené úroky 357,16 Eur, nezaplatené sankčné poplatky 23,86 Eur, poplatky za upomienky 66,06 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 394,56 Eur odo dňa 23.4.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi žalovaná.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny 4 900,00 Eur, nezaplatené úroky 357,16 eur, nezaplatené sankčné poplatky 23,86 Eur, úrok 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 22.5.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 23.4.2014 do zaplatenia, poplatky za upomienky vo výške 66,06 Eur a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 29.11.2013 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej jej žalobca poskytol peňažné prostriedky vo výške 4900,00 Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 27.11.2023. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto bola listom zo dňa 31.3.2014 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 22.4.2014. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovanej do dnešného dňa uhradená. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dnešnému dňu predstavuje 5 347,08 Eur a pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 4 900,00 Eur, úrokov 375,16 Eur - predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorú bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru, sankčné poplatky 23,86 Eur, poplatky 66,06 Eur. Istina poskytnutého úveru a nezaplatené poplatky sú od 23.4.2014 sankcionované sankčnou províziou vo výške 5 % ročne. Úrok z omeškania bol dohodnutý v Zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a predstavuje sankčnú províziu.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 13.4.2015 pod č.k. 15Ro/114/2014-14. Platobný rozkaz bol uznesením OS Levice zo dňa 16.7.2015 pod č.k. 15Ro/114/2014-29 zrušený v zmysle § 173 ods. 2 O.s.p., nakoľko sa ho nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk.

3. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1.7.2016 aj sporná vec riadi ustanoveniami CSP. Postupujúc podľa § 292 CSP súd po uvedenej zmene právnej úpravy žalovaného ako spotrebiteľa písomne poučil o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach.

4. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 24.5.2017 pod č.k. 7C/650/2015-83 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 880,60 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 880,60 Eur odo dňa 23.4.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,84 % (výrok III.).

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietajúcej časti a náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a vyhovieť žalobe v plnom rozsahu. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 26.9.2018 pod č.k. 6Co/237/2017-124 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia 15,90 % p.a. z nezaplatennej istiny od 22.5.2014 do zaplatenia potvrdil. V ostatnej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva: „V predmetnej veci súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný, a preto už nemôže od žalovanej požadovať úroky z omeškania. Odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca), pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Správne túto situáciu vyhodnotil súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia a v závislosti od toho upravil sumu, ktorú je možné priznať žalobcovi a správne uzavrel, že nie je možné priznať úroky z úveru za čas po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Odvolací súd záverom dodáva, že i akákoľvek dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách, platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavujú značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne dojednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ). Z uvedených dôvodov preto odvolací súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia 15,90 % úroku z nezaplatennej istiny od 22.05.2014 do zaplatenia. V ostatnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvodov podaného odvolania dospel k záveru, že s výkladom súdom prvej inštancie týkajúceho sa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sa nestotožňuje. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, že eurokonformnému výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. zodpovedá výklad v tom zmysle, že spojenie "výška, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov" je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí splátka obsahujúca istinu, úroky a poplatky, pri ktorej má byť uvedená výška, dátum a ich počet. Akýkoľvek iný výklad tohto ustanovenia by bol v priamom rozpore so Smernicou 2008/48/ES. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/56/2018, ktorý vo svojom rozhodnutí taktiež konštatoval, že vychádzajúc z účelu Smernice právnych záverov vyjadrených v Rozsudku účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záveroch vyjadrených už aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna skladba tej ktorej anuitnej splátky. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právom posúdení v otázke splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.) odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že neboli dané dôvody opodstatňujúce záver, že žalobcom poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Ako ďalší dôvod posúdenia úverovej zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkovej súd videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Ani v tomto smere sa s právnym posúdením odvolací súd nestotožňuje, keď podľa názoru odvolacieho súdu zákon nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovil, že tieto predpoklady sa majú v zmluve uviesť, čo žalobca v zmluve jednoznačne uviedol, keď uviedol, aká je výška RPMN ako aj priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy, ako aj celkovú čiastku, ktorú musí žalovaná zaplatiť, pričom RPMN tak ako je v zmluve uvedená, je uvedená správne. Preto ani z týchto dôvodov odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že by bolo potrebné tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov preto v tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní bude súd prvej inštancie viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom (§ 391 ods. 2 CSP). Keďže odvolací súd v napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zrušil taktiež rozhodnutie v časti o trovách konania, pričom v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách pôvodného konania ako aj trovách odvolacieho konania.“

6. Proti rozsudku Krajského súdu Nitra zo dňa 26.9.2018 pod č.l. 6Co/237/2017-124 podal žalobca dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 17.7.2019 pod č.k. 3Cdo/48/2019 dovolanie odmietol a žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania. Z odôvodnenia dovolacieho súdu vyplýva: „Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2016, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bude v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky uverejnené rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ CSP) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prístupnosť jeho dovolania § 422 ods. 1 písm. a/ CSP. Vec prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 CSP podanou v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 80/2017, konštatuje, že v danom prípade je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky - úrok 15,90 % ročne zo sumy 4 900 Eur od 22. mája 2014 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (12. novembra 2018) výška príslušenstva predstavovala sumu 3 489,94 Eur. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (26. mája 2014) bola 352 Eur (§ 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2014). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 520 Eur). Pripustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená. So zreteľom na uvedené najvyšší súd procesne neprístupné dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.“

7. Súd na pojednávaní dňa 11.9.2019 podľa § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, keď neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa taktiež nedostavila žalovaná, neúčast' neospravedlnila, pojednávanie nežiadala odročit' z dôležitého dôvodu. Strany sporu doručenie mali riadne vykázané.

8. Na základe prevedeného a doplneného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

Žalovaná dňa 29.11.2013 uzatvorila so žalobcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanej vo výške 4900 eur, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 15,9 % p.a. Výška anuitnej splátky bola určená sumou 82,34 eur, termín splatnosti 1. splátky dňom 27.12.2013, počet anuitných splátok 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky bol stanovený mesačne, v 25. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 27.11.2023. Výška RPMN bola uvedená 19,02 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu Úverovej zmluvy 19,35 %, celková čiastka, ktorú klient musí zaplatiť (súčet výšky Úveru a celkových nákladov Klienta spojených s Úverom) je uvedená vo výške 10125,80 eur, úrok z omeškania 5 % p.a. z nesplatennej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky.

9. Z Prehľadu splácania - do predčasného zosplatenia predloženej žalobcom vyplýva, že suma splátky uhradená žalovanou predstavovala 19,40 eur (úhrada zo dňa 27.12.2013), pričom na úrok splátky bola započítaná suma 19,40 eur. Žiadne iné úhrady žalobca neeviduje.

10. Žalobca vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru listom zo dňa 31.3.2014, kde súčasne oznámil predčasnú splatnosť celého úveru. Vyzval žalovanú uhradiť celý dlh vo výške 5 212,64 Eur s príslušenstvom najneskôr do 22.4.2014, pričom túto výzvu spotlatnil sumou 30 Eur.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písmena j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, podľa písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 b) neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 52 Obč. zák. (v znení účinnom k 29.11.2013) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluve nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 Obč. zák. (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (4 písm. a/) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.2.2013 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti žalobcu je okrem iného aj poskytovanie úverov.

22. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 29.11.2013 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Súd poukazuje i na to, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Obč. zák.) , že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich , najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Samozrejme, jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú z hľadiska ochrany spotrebiteľa kontrole prijateľnosti. Až v prípade, pokiaľ zmluva úpravu neobsahuje, alebo sú jej podmienky neprijateľné, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka.

24. Žalobca uzavrel so žalovanou platne písomnú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorej jej boli poskytnuté peňažné prostriedky, úročené pevnou úrokovou ročnou percentuálnou sadzbou, s uvedenou RPMN a priemernou RPMN. Žalované zmluvné podmienky spotrebiteľského úveru nedodržala, prestala uhrádzať dohodnuté splátky, dostala sa do omeškania, preto veriteľ vyhlásil celú pohľadávku za splatnú, ktorá skutočnosť žalovanej bola písomne oznámená. Súd v súlade so stanoviskom odvolacieho súdu, keďže sa nejedná o poskytnutý úver bez poplatkov a bezúročný, keďže súd mal preukázané, že zmluva obsahuje všetky ustanovenia zákonom č. 129/2010 Z. z. predpísané náležitosti, priznal žalobcovi nárok na nesplatenú istinu úveru v zamietajúcej časti t.j. v sume 19,40 Eur (vo vyhovujúcej časti rozsudok OS Levice zo dňa 24.5.2017 pod č.k. 7C/650/2015-83 nadobudol právoplatnosť ako i v zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplata 15,90 % úroku z nezaplata istiny od 22.5.2014 do zaplata - bod 5, 6 rozsudku). Titulom záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalobcom vyčíslený pevnou sumou dohodnutý ročný úrok z úveru v sume 357,16 Eur do zosplata, ako i vyčíslené sankčné poplatky vo výške 23,86 Eur a poplatky za upomienky vo výške 66,06 Eur s vyúčtovaním ktorého nároku žalobcu sa súd stotožnil a i v tejto časti podanej žalobe vyhovel. Spolu s istinou súd priznal žalobcovi i úrok z omeškania v súlade s § 517 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. z dlžnej sumy 19,40 Eur a dlžného úroku 357,16 Eur t.j. spolu 394,56 Eur odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplata tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprela. Nebolo preukázané, že by si žalovaná svoj dlh vyplývajúci z predmetnej zmluvy splnila resp. že by tento jej záväzok zanikol iným spôsobom ako plnením.

25. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalobca mal v konaní neúspech len v nepatrnej časti a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O tomto nároku súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O výške náhrady

trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).